

*Барабаш С. М.,**кандидат філологічних наук, доцент,**доцент кафедри мовної підготовки**Національного медичного університету імені О. О. Богомольця*

У ПОШУКАХ # 82669: КОНЦЕПТ «ЩАСТЯ» У РОМАНІ О. КОЗИНЦЯ «КАРТКА МАРІЇ»

Анотація. У статті розглянуто особливості художньої інтерпретації концепту «щастя» у релігійно-містичному романі О. Козинця «Картка Марії». Письменник висвітлює питання психічного добробуту, забезпечення персонажів сучасним інструментарієм та технологіями підтримки. О. Козинець транслює власне бачення вічних філософських питань щодо взаємозв'язку благодаті, щастя, цінностей, моралі, вибору, свободи. Творча лабораторія письменника становить значний інтерес літературознавців, адже головним для митця є дослідити еволюцію психічної організації людини, охопити внутрішні простори особистості, її поведінкові мотиви, почуття, порухи підсвідомості. У романі «Картка Марії» митець звертається до аналізу потреб внутрішнього «Я», які відображаються в уявленнях про світ, взаємодії з ним, і, зрештою, вибудовують певні способи концептуалізації світу. Письменник проектує сюжет таким чином, що кожен персонаж проходить власну трансформацію, іноді навіть болісну, результатом чого є якесь незрозуміле протягом усього твору кодування #82669. Через загадкову картку, яку отримав юрист компанії Карпенко Владислав Володимирович, розкриваються різні аспекти щастя. У лінгвокультурології концепт «щастя» містить історичну, культурну, інтелектуальну й емоційну інформацію. Щастя як концепт має відображення в об'єктивній реальності, впливає на фізичний і психоемоційний стан людини, містить ресурси логічного й чуттєво-образного пізнання світу, є естетичною категорією. О. Козинець прагне осмислити саму суть цього складного філософського феномену, порушуючи проблему «щастя зі знижкою», тобто не в повному об'ємі, коли людина не може насолодитися усіма можливостями життя, вибудовуючи навколо себе уявні перешкоди. Твір можна вважати своєрідним орієнтиром, посібником щодо досягнення стану ментального здоров'я. Щастя в романі О. Козинця «Картка Марії» виражається через глибоке світосприйняття і пошук гармонії з навколишньою дійсністю у відповідності до Божественних законів – вищої системи моральних і духовних принципів.

Ключові слова: Олександр Козинець, «Картка Марії», роман, концепт, щастя.

Постановка проблеми. Нині спостерігається значний інтерес до дослідження щастя як до навички, якою можна оволодіти. Під час російсько-української агресії особливої уваги потребують питання психічного добробуту людей, забезпечення їх сучасним інструментарієм і технологіями підтримки. Нового звучання набувають вічні філософські питання про взаємозв'язок благодаті, щастя, цінностей, моралі, вибору, свободи.

У березні 2025 року Київський міжнародний інститут соціології провів дослідження щодо того, чим живе сучасне українське суспільство в умовах продовження воєнного стану.

Було зафіксовано статистику, яка визначила значне зростання суб'єктивного відчуття щастя серед респондентів: 67% українців назвали себе щасливими (порівняно з 53% у 2022 році), 26% вважали себе нещасними, 7% не змогли дати відповіді [1].

Сучасна українська література рефлексує на актуальні проблеми сьогодення; талановито, оригінально й різноманітно транслює своє бачення подій, розвитку особистості та її внутрішніх порухів. Особливістю нинішніх письменників є здатність порушувати теми, які є важливими для сучасного суспільства, зцілюючи словом, вони лікують від глибинних психологічних травм, створюють нову проєкцію розвитку людства. До таких належить роман О. Козинця «Картка Марії» (2020).

Актуальним вважаємо дослідження концепту щастя на прикладі роману О. Козинця «Картка Марії».

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Нині фіксуємо значний інтерес до дослідження концепту «щастя» фахівцями з різних галузей знань: філософії, психології, нейронауки, біохімії, біології, соціології, політології, економіки, медицини, педагогіки, антропології, мовознавства, літератури тощо. Так, Н. Гнасевиц визначає щастя як персоніфікований вимір людини [2]; екзистенційно-гуманістичний аспект любові у природі щастя вивчає Т. Гурляєва [3]; С. Барабаш досліджує сучасне трактування поняття «щастя» крізь призму його етимології [4]. Аналізу щастя присвячені праці О. Комар [5], І. Яворської-Ветрової [6], С. Максименка [7], М. Наконечної [8], Т. Шарової [9] тощо.

Інтерес до творчості О. Козинця спостерігаємо у творчих доробках Д. Дроздовського [10], Л. Кравченко [11], А. Олійник [12; 13; 14; 15; 16]; В. Філінюк, Н. Григоров [17]; С. Барабаш [18].

Метою статті є дослідження концепту «щастя» в романі О. Козинця «Картка Марії».

Виклад основного матеріалу. Творча лабораторія письменника О. Козинця становить значний інтерес літературознавців, адже головним для митця є дослідити еволюцію психічної організації людини, охопити внутрішні простори особистості, її поведінкові мотиви, почуття, порухи підсвідомості. У романі «Картка Марії» митець звертається до аналізу потреб внутрішнього «Я», які відображаються в уявленнях про світ, взаємодії з ним, і, зрештою, вибудовують певні способи концептуалізації світу.

Письменник проектує сюжет таким чином, що кожен персонаж проходить власну трансформацію, іноді навіть болісну, результатом чого є якесь незрозуміле протягом усього твору кодування #82669. Дійові особи задають собі питання щодо загадкової числової комбінації, проте, не знаходячи відповіді, досягаючи своєї мети, забувають про цей набір цифр. Персонажі змінюють сприйняття світу, себе через наповнення внутрішнього духовного простору. Пояснення цього таємного кодопису дає наприкінці твору Ольга Павлівна – реінкарно-

вана Д. М. – Діва Марія: «На старих мобільних телефонах, на кнопках із цифрами розміщувалися літери, з яких можна набрати слово "щастя"» [19, с. 263]. Таким чином, кожен долає свій шлях перевтілень, перероджень, оновлень на шляху до досягнення сенсу існування. А. Карась зазначає: «щастя як семіотичний об'єкт, є багатограним і мерехтливим нюансами феноменом персонального самоздійснення і суспільного перетворення. Людина не народжується ні вільною, ні щасливою. Проте вона народжується з дарунком життя, хоча й "закинутого" в контингентній судбі, але здатного до її подолання і вдячного передарування. З цієї перспективи маємо достатні підстави очікувати, що "людина народжена для щастя". Вона може ставати щасливою, осмислюючи і долаючи свої природні обмеження на шляху до внутрішньої свободи й позитивної присутності в житті іншої людини. Щастя означає відкривати наші творчі можливості, щоб ставати самим собою, одержуючи радість від буттєвої повноти щастя» [20, с. 152].

Через загадкову картку, яку отримав юрист компанії Карпенко Владислав Володимирович, розкриваються різні аспекти «щастя». У лінгвокультурології концепт «щастя» містить історичну, культурну, інтелектуальну й емоційну інформацію. Щастя як концепт має відображення в об'єктивній реальності, впливає на фізичний і психоемоційний стан людини, містить ресурси логічного й чуттєво-образного пізнання світу, є естетичною категорією. Щастя зі страхом, радістю, гнівом та сумом вважається базовою емоцією, первинною за своїм походженням і елементарною, соціалізованою за природою [21].

У Великому тлумачному словнику щастя трактується як: 1. Стан цілковитого задоволення життям, відчуття глибокого вдоволення та безмежної радості, яких зазнає хто-небудь. 2. Доля, талан. 3. Указує на відносно давній або попередній час, пору, на далеке, віддалене місце. 4. Указує на наявність достатніх умов, можливості для здійснення якоїсь дії, досягнення чого-небудь. 5. Уживається при вищ. ст. порівняння прикметників і прислівників із знач. «більше», «більшою мірою» (ніж хто-, що-небудь раніше і т. ін.). 6. У знач. допустового спол. Указує на часткове виправдання, схвалення чого-небудь у порівнянні, співвідношенні з кимсь, чимсь; якоюсь мірою, принаймні, хоч. 7. У знач. підсиленої част., перев. у сполуч. із займ. та присл. [22, с. 1637].

Ядром концепту є лексема «щастя», до приядерної зони якої належать слова «щасливий», «щаслива», «щасливе», «щастити», «щасливчик», «пощастило», «нешасний». До ядерної частини концепту належать задоволення, безмежна радість. У романі «Картка Марії» автор використовує це поняття та похідні від нього, розкриваючи його сенси у різних проявах буття: «Щастя зі знижкою» [19, с. 11], «щастить нам на трамваї» [19, с. 11], «твоє щастя» [19, с. 11], «Я сьогодні прийшла лише для того, аби благословити світло й любов твого серця та відкрити іншим щастя через тебе» [19, с. 13], «Щаслива Діва Марія» [19, с. 18], «для щастя не потрібні знижки» [19, с. 18], «коли в чийсь дім приходить щастя, воно передається й іншим через відкрите серце та шириться миттєво» [19, с. 22], «Тобі бракує щастя в житті» [19, с. 22], «картку на щастя дала» [19, с. 22], «і буде тобі щастя» [19, с. 22], «ти щасливчик» [19, с. 22], «обрав першого щасливця» [19, с. 34], «пощастило виховувати ще й правнучку» [19, с. 35], «Я щаслива зараз» [19, с. 46], «Чого тобі бракує для щастя» [19, с. 55], «щасливий батько» [19, с. 55], «щасливий та успішний чоловік» [19, с. 55], «мені пощастило з талановитим чоловіком» [19, с. 58], «Щастя в наших руках» [19, с. 64], «нешасний випадок» [19, с. 107],

«На щастя» [19, с. 118], «мені не потрібна знижка на щастя» [19, с. 126], «щастя без знижки» [19, с. 126; 19, с. 263], «щасливий голос» [19, с. 158], «споглядання щасливих Нютиних очей» [19, с. 159], «ви не відчуваєте щастя, яке панує довкола вас завдяки здібностям Марка! У нього варто повчитися бути щасливим!» [19, с. 176], «Вам зі мною пощастило» [19, с. 177], «келих <...> за щастя, яке варто дозволити собі прийняти, і за нашу готовність вірити за краще без жодних упереджень, знижок та заперечень!» [19, с. 211], «щастям для Саші було гарувати, як віл» [19, с. 212], «йому для щастя потрібен був спокій та улюблена справа, а для душі – любов» [19, с. 213], «щасливе філологічне життя» [19, с. 238], «А травми й сварки, на щастя, вивітрилися з пам'яті» [19, с. 261], «Мені навіть нескладно здогадатися, яке ім'я буде у вашого щастя» [19, с. 276].

Отже, на відчуття щастя впливають базові біологічні, фізичні та соціальні потреби тощо. Ключову роль у цьому процесі відіграють показники, пов'язані із самою особистістю. О. Завгородня та Є. Степура зазначають, що особистісні фактори можуть впливати прямо на рівень відчуття щастя, але частіше вони пов'язані опосередковано, через вплив на сфери життя, які важливі для щастя людини. Насамперед, це стосується сфери міжособистісних стосунків. Одні особливості особистості сприяють налагодженню міжособистісних стосунків, інші, навпаки, стоять цьому на заваді. До останніх відноситься алекситимія – психологічна особливість, яка безпосередньо пов'язана із емоційною сферою, визначаючи певні особливості її функціонування [23, с. 288].

Головний персонаж твору – Влад – у пошуках внутрішнього щастя, тобто шляху до самого себе здійснює подорож завдяки дванадцятьом історіям, які отримують від нього загадкову картку Марії. Сучасний український читач у них часто знаходить себе, адже разом із Олесям вчиться сприймати біль втрати, бо «не всі люди вміють легко й швидко відпускати близьких... Стає шкода себе...» [19, с. 39]; із фрілансеркою Іриною долає внутрішню чорноту, осуд, критиканство, трансформуючи їх в радість і доброту, сприймає кожен день як мить Вічності, зростання сили власного духу; із Марією Юхимівною вчиться молитві та любові бездітних подружжів: «просити не про дитину, щоб Бог дав нарешті цій сім'ї немовля, а про те, щоб серце цієї родини відкрилося волі Божій, якою б ця воля не була» [19, с. 67]; із масажистом-цілителем Олексієм Івановичем орієнтується довіряти власному серцю і займатися сродною працею (за Г. Сковородою): «Коли з любов'ю робиш те, що вмієш, навіть не підозрюєш, яка то велика благодать – не змарнувати днів своїх у гіркій серцю праці, а розкрити душу в радості з Богом даних посильних стараннях» [19, с. 77] тощо.

О. Козинець описує персонажів, які мають погано диференційовані емоції, тотальну схильність до негативу, демонструють недостатню емоційну врівноваженість і здатність до саморегуляції. Такі стани можуть спричиняти тривале психоемоційне напруження, яке може переходити на психофізіологічний рівень та може призвести до стійких соматичних змін і захворювань. Люди з алекситимією демонструють обмежену здатність відчувати позитивні емоції, схильність до негативних емоцій, наприклад, ангедонії, недостатню емоційну врівноваженість і здатність до саморегуляції [23, с. 289]. Так, завдяки зустрічі із Владом, картці Марії, внутрішнім переосмисленням та роботі Світлана знаходить вихід із цього стану, свій шлях – це «храм душі», «знання», «свобода від забобонів», а «Життя – це наше "зараз"» [19, с. 225].

У кожній оповіді персонажа О. Козинця звучать слова Г. Сковороди: «Щастя в серці, серце в любові, любов у законі

Вічного». Таким чином, впроваджується концепт щастя у романі. Трансформація сприйняття світу дійових осіб розкривається через наповнення внутрішнього духовного простору позитивними сценаріями.

У лінгвістичній літературі концепт розглядається як універсальна сутність, що формується у свідомості на базі безпосередньо чуттєвого досвіду, безпосередніх операцій людини з предметами як логічна категорія, через яку культура входить у ментальний світ людини і як основна експресивна одиниця національного менталітету, і як поняття практичної філософії, і як багатомірне утворення, і як ментальна одиниця оперативної свідомості та глобальна мисленнєва одиниця, що представляє предмет реального чи ідеального світу та вербально зберігається у пам'яті носіїв мови, і як «алгебраїчне» вираження значення, яким володіють мовці у писемному й усному мовленні тощо [24, с. 68]. Концепт має праісторичну форму-матрицю, що наповнюється змінним історично-унікальним людським досвідом.

О. Козинець прагне осмислити саму суть складного філософського феномену «щастя», порушуючи проблему «щастя зі знижкою», тобто не в повному об'ємі, коли людина не може насолодитися усіма можливостями життя, вибудовуючи навколо себе уявні перешкоди: хибні бачення про світ, дитячі комплекси, страх відпустити, невпевненість у собі, відсутність дозволу творити за покликом серця, боязнь побудови стосунків у парі.

Твір можна вважати своєрідним орієнтиром, посібником щодо досягнення стану ментального здоров'я. Д. Дроздовський стверджує: «Релігійно-містичний первень у "Картці Марії" виразний: це притча, у якій важлива не так подія, як шлях до себе, до глибини власного "Я". Тож маємо не так зовнішні колізії, скільки внутрішнє самозаглиблення, щоб урешті відкрити себе системі ірраціонально-містичних уявлень, які пропонує цей твір» [10].

Концепт «щастя» у романі О. Козинця має свою специфіку вербалізації: щастя – це почати довіряти внутрішньому голосу і світу; щастя – це взаємини, побудовані на любові і довірі; щастя – це зустріти свою людину; щастя – це батьківство; щастя – це бачити світ серцем; щастя – це робити людям добро; щастя – це займатися справою за покликанням; щастя – це творчість; щастя – це щира внутрішня молитва; щастя – це наважитися на мандрівку.

Джерелом виникнення щастя у романі «Картка Марії» є «спокій та улюблена справа, а для душі – любов» [19, с. 213].

Концепт «щастя» розкривається у творі через дихотомічний принцип світобудови: світло – пітьма, знижка – відсутність обмежень; добро – зло; стереотип – творчість; внутрішня чорнота – Божественна свобода, Вічність – мить, гармонія – хаос. Він транслиється через свідомість людини і її право на вибір: «ніколи не слухайте чужих пересудів, обривайте силою вашої радості й доброти скарги людей, які говорять вам зле про інших, про саму країну чи правителів» [19, с. 50], адже «ви сприяєте злу й підживлюєте його силу несвідомо» [19, с. 50], «проживайте кожен день, як мить Вічності, й остерігайтеся внести в нього хоча б найменшу жорстокість» [19, с. 51]. Так, Ірина, яка пройшла внутрішню трансформацію, здійснила власний вибір: «Я припинила маякуватися. Вчуся жити без осуду, зупиняти таких, якою донедавна була сама. А ще – кинула курити» [19, с. 52].

Письменник уособлює концепт «щастя» абстрактними поняттями: «віра», «любов», «культура», «талант», «знання», які передаються й метафоричним засобами «небо уважне до тебе» [19, с. 13]; «благословити світло й любов твого серця

та відкрити іншим їхнє щастя через тебе» [19, с. 13]; «віра в дива» [19, с. 18]; слова, які «лікують, зігрівають, надихають» [19, с. 20], «музика природи» [19, с. 20], «Божественні звуки» [19, с. 20], «приємний тембр голосу та надзвичайно гарне й чисте мовлення» [19, с. 34], «серце родини» [19, с. 67], «храм душі» [19, с. 90; 19, с. 225], «сила світла» [19, с. 141], «час легко стирає деталі про те, як було колись, проте довше береже відчуття прекрасного» [19, с. 264].

Для позначення деструктивного стану автор використовує метафоричні конструкції: «дощі чужих сердець» [19, с. 33]; «сум крає» [19, с. 34]; незавершена ситуація, яку вже неможливо змінити, «повертається важким каменем» [19, с. 36]; «сльози завжди тримають у панцирі сліпоти й марновірства» [19, с. 46]; «внутрішня темрява» [19, с. 135]; «внутрішня чорнота» [19, с. 219]; «хвороблива любов» [19, с. 163]; «надмірна прив'язаність» [19, с. 164]; сум в очах [19, с. 219].

О. Козинець прописує настанови для забезпечення ментального здоров'я, екологічного прояву у світі: «Кому багато дано – з того й питають немало. Цінуй кожен день, наповнюй його творчістю. На твоє світло завжди йтимуть люди. <...>. Будь сміливий і впевнений у своїх силах, слухай своє серце та вір тому, що бачитимеш у снах й довкола. <...>. Біля тебе завжди є прояв Бога <...>. Завше дякуй за все і знай, що найкраща молитва не з книжки, а від душі! Пий більше води, гуляй на вулиці, будь активним, гарно харчуйся» [19, с. 41]. Отже, здатність адаптуватися до змін, долати труднощі, будувати здорові стосунки, відчувати себе задоволеним життям і є ознаками щасливої людини.

Концепт щастя у творі спонукає до душевного зростання, самопізнання, уміння взаємодіяти із внутрішнім світом, а через нього й екологічно із зовнішнім, сприяючи розкриттю своєї божественної суті, закладеної Творцем.

Як зазначає сам автор про роман: «Можна вірити або не вірити в казку, але якщо вона пробуджує в душі тепло й мотивує зростати, то чом би й ні? Такі книги сприяють тому, щоб довкола було більше щастя. Щастя без знижок. Бо ми його варті сповна! А картка Марії кожному дається при народженні. Важливо її віднайти в душі й прочитати напис» [25].

Висновки. Щастя в романі О. Козинця «Картка Марії» виражається через глибоке світосприйняття і пошуку гармонії з навколишнім простором у відповідності до Божественних законів – вищої системи моральних і духовних принципів. Автор описує внутрішні переживання, відчуття, розкриваючи весь спектр емоцій та почуттів, душевний стан персонажа, його прояв у реальності, які приносять щастя, його відсутність та шляхи до нього. Роман спонукає до розмислів над змістовими категоріями концепту: про цінність і сенс буття, взаємозв'язок між зовнішньою проєкцією персонажа та його фізичним станом, умінні довіряти собі та світу, бажанні творити за покликом серця, бути відкритим до стосунків, вчитися любити, розуміти, приймати і дарувати добро.

Отже, роман О. Козинця мотивує читачів до розмірковувань над концептом «щастя» та здійснює важливу місію – проєктує світло у душу кожного читача, чие серце, як і Владове, вчиться довіряти світові та відкриті до проходження власної трансформації за карткою Марії задля отримання «щастя без знижки», тобто відчуття його сповна.

Література:

1. Що показало дослідження КМІС про українське суспільство? // <https://life.pravda.com.ua/society/shchaslivih-ukrajinciv-trichi-bilshe-nizh-neshchaslivih-doslidzhennya-307081/>

2. Гнасеви́ч Н. Щастя як персоніфікований вимір людини // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 134–136.
3. Гурляева Т. Любов у природі щастя: екзистенційно-гуманістичний аспект // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 140–144.
4. Барабаш С. Сучасне трактування поняття «щастя» крізь призму його етимології // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 31–34.
5. Комар О. Нейростика та еліністичні філософські рецепти щастя // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 153–157.
6. Яворська-Ветрова І. Теорія оптимального переживання як особливий погляд на «щастя» // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 285–287.
7. Максименко С. Любов як інформаційно-енергетична одиниця щастя особистості // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 179–181.
8. Наконечна М. Щастя міжособистісних взаємин // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 208–210.
9. Шарова Т. Концепція щастя або думки сучасної людини (на матеріалі повісті Галини Гузовської-Корицької «Де живе щастя: міські історії») // Українські студії в європейському контексті. № 7. 2023. С. 434–440.
10. Дроздовський Д. «Не знання породжують віру...»: рецензія на дебютний роман Олександра Козинця «Картка Марії» // <https://umoloda.kyiv.ua/number/3694/164/154512/>
11. Кравченко О., Козинець О., Олійник А. Оними в романі Олександра Козинця «Картка Марії» // <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/240/6584/13773-1?inline=1>
12. Олійник А. Антропоніми в романі Олександра Козинця «Картка Марії». К.: КНУ імені Тараса Шевченка, 2022. 53 с.
13. Олійник А., Кравченко Л., Козинець О. Оними в романі Олександра Козинця «Картка Марії» // International scientific conference «Current trends and fields of philological studies in the challenging reality»: conference proceedings (July 29–30, 2022. Riga, the Republic of Latvia). Riga, Latvia: «Baltija Publishing», 2022. С. 255–259.
14. Олійник А., Гнатюк Л. Мовна особистість письменника в сучасних лінгвістичних вимірах (на матеріалі поетичних збірок Олександра Козинця) // Тези VII Всеукраїнських наукових читань за участю молодих учених «Філологія XXI століття: нові дослідження і перспективи» (6–7 квітня 2023 року). Київський національний університет імені Тараса Шевченка, ННІФ, 2023. С. 112.
15. Олійник А., Михайленко А., Глухенко Д. Ономастикон сучасного українського роману (на матеріалі романів «Доця» Тамари Горіха Зерна, «Картка Марії» Олександра Козинця та «Чорний ворон» Василя Шкляра) // *Varia XXXI Zborník abstraktov z 32. kolokvia mladých jazykovedcov* (Prešov 30. 11. – 1. 12.2023). Prešov, 2023. С. 36–37.
16. Олійник А. Національні маркери творчої особистості Олександра Козинця (доповідь) // Філологія XXI століття: нові дослідження і перспективи: програма VIII Всеукраїнських наукових читань за участю молодих учених (Київ, 11–12 квітня 2024 року). Київ. С. 15.
17. Філінюк В., Григорук Н. Ономастикон поетичного календаря «Дороги світла» Олександра Козинця. Актуальні проблеми перекладознавства. №27. Хмельницький національний університет, 2023. С. 141–146.
18. Барабаш С. Концепт «любов» у романі Олександра Козинця «Картка Марії» // Міжкультурна комунікація в контексті глобалізаційного діалогу: стратегії розвитку: збірник матеріалів IV Міжнародної науково-практичної конференції (21–23 травня 2025 року м. Одеса). Видавничий дім «Гельветика», 2025. С. 242–244.
19. Козинець О. Картка Марії. Київ: Видавництво Ліра-К, 2025. 288 с.
20. Карась А. Щастя як судьба, сенс, смисл і доля // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 148–152.
21. Вагаршакян Я., Ткач О. Вербалізація концепту *щастя* у художній картині Лесі Українки (текстовий матеріал мініатюри «Щастя» // <https://dspace.hnpu.edu.ua/bitstreams/def52d75-f8ff-467a-a8ee-9c56993ee4d8/download>
22. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. Т. В. Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2007. 1736 с.
23. Завгородня О., Степура Є. Алікситимія щастя // Щастя та сучасне суспільство: збірник матеріалів Міжнародної наукової конференції (Львів, 20–21 березня 2021 р.). Львів: СПОЛОМ, 2021. С. 288–290.
24. Фрасинюк Н. І. Концепт, поняття, значення у їх взаємозв'язку та взаємодії // Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика. Том 32 (71). № 4. Ч. 2. 2021. С. 68–71.
25. Петях М. Олександр Козинець про книги, душу і благословення згори // <https://nspu.com.ua/novini/oleksandr-kozinec-pro-knigi-dushu-i-blagoslovennya-zgori/>

Barabash S. In search of #82669: the concept of "happiness" in O. Kozynets's novel "Mary's Card"

Summary. The article examines the features of the artistic interpretation of the concept of "happiness" in the religious-mystical novel by O. Kozynets "Card of Mary". The writer highlights the issues of mental well-being, providing characters with modern tools and support technologies. O. Kozynets conveys his own vision of eternal philosophical questions regarding the relationship between grace, happiness, values, morality, choice, and freedom. The writer's creative laboratory is of considerable interest to literary critics, because the main thing for the artist is to explore the evolution of a person's mental organization, to encompass the inner spaces of the personality, its behavioral motives, feelings, and subconscious movements. In the novel "Card of Mary", the artist turns to the analysis of the needs of the inner "I", which are reflected in ideas about the world, interaction with it, and, ultimately, build certain ways of conceptualizing the world. The writer designs the plot in such a way that each character undergoes his own transformation, sometimes even painful, which results in some incomprehensible coding throughout the work #82669. Through a mysterious card, which was received by the company's lawyer, Vladislav Volodymyrovych Karpenko, various aspects of happiness are revealed. In linguoculture, the concept of "happiness" contains historical, cultural, intellectual and emotional information. Happiness as a concept is reflected in objective reality, affects the physical and psycho-emotional state of a person, contains resources of logical and sensory-figurative cognition of the world, is an aesthetic category. O. Kozynets seeks to comprehend the very essence of this complex philosophical phenomenon, raising the problem of "happiness with a discount", that is, not in full, when a person cannot enjoy all the possibilities of life, building imaginary obstacles around himself. The work can be considered a kind of guide, a guide to achieving a state of mental health. Happiness in the novel by O. Kozynets's "Card of Mary" is expressed through a deep worldview and the search for harmony with the surrounding world in accordance with Divine laws – the highest system of moral and spiritual principles.

Key words: Oleksandr Kozynets, Maria's Card, novel, concept, happiness.